2012. évi CXLVII. törvény

a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról[1]

Az Országgyűlés abból a meggyőződésből kiindulva, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés záloga és egyben a társadalmi jólét forrása egyfelől az értékteremtő munka, másfelől a vállalkozások, kiemelten a kis- és közepes vállalkozások adózási feltételeinek javítása, a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA ÉS ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEI

1. § (1) Magyarországon a vállalkozás a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy azt eredményező gazdasági tevékenysége (a továbbiakban: vállalkozási tevékenység) alapján keletkező adó- és más közteher-fizetési kötelezettségének választása és jogosultsága esetén e törvény szabályai szerint tehet eleget.

(2) A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(3)[2] A kisvállalati adóval összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(4)[3] Az adózó a kisvállalati adóval összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései szerint teljesíti.

(5)[4] A kisvállalati adó a központi költségvetés bevétele.

(6)[5]

(7)[6] A kisvállalati adóval összefüggésben az adókötelezettséget, az adót befolyásoló, annak csökkenését eredményező szabály, adóelőny annyiban alkalmazható, érvényesíthető, amennyiben az annak alapjául szolgáló jogügylet (jogügyletek sorozata) megvalósítja a szabály, az adóelőny célját és tartalmát tekintve valós gazdasági, kereskedelmi okok alapozzák meg. Az alkalmazhatóságot, az érvényesíthetőséget annak kell bizonyítania, akinek az érdekében áll. Ha a jogügylet (jogügyletek sorozata) alapján az állapítható meg, hogy annak fő célja vagy egyik fő célja olyan adóelőny az egyik fél vagy a felek számára, amely ellentétes az alkalmazandó adójogszabály tárgyával vagy céljával, akkor a jogügylet (jogügyletek sorozata) alapján adóelőny nem érvényesíthető.

2. § E törvény alkalmazásában

---

1 Kihirdetve: 2012. X. 15. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 47/2020. (III. 18.) Korm. rendelet 5. §, 61/2020. (III. 23.) Korm. rendelet 1. § (7), 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 23. § (1), 485/2020. (XI. 10.) Korm. rendelet 4. §, 84/2022. (III. 5.) Korm. rendelet 2. § (3). Az egészségügyi válsághelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 2020. évi LVIII. törvény 34. § (6).

2 Módosította: 2018. évi XLI. törvény 54. § 1., 2022. évi XIII. törvény 26. § a).

3 Módosítva: 2017. évi CLIX. törvény 206. § 1. alapján. Módosította: 2022. évi XIII. törvény 26. § a).

4 Módosította: 2022. évi XIII. törvény 26. § b).

5 Hatályon kívül helyezte: 2025. évi LXXX. törvény 200. §. Hatálytalan: 2026. I. 1-től.

6 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 44. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.

1.[1] *átlagos statisztikai állományi létszám:* a Központi Statisztikai Hivatal által a munkaügyi-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott, az adóév első napján hatályos kiadvány szerint meghatározott állományi létszám;

2. *beszámoló:* a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.), vagy a felhatalmazása alapján kiadott jogszabály szerinti beszámoló, kivéve az összevont (konszolidált) éves beszámolót;

3.[2] *bevétel:* e törvény III. Fejezetének alkalmazásában az értékesítés nettó árbevétele, egyéb bevételek, pénzügyi műveletek bevételei, a kisvállalati adó hatálya alá bejelentkező, az Szt. hatálya alá nem tartozó kisadózó vállalkozás esetén a 12. pont alapján meghatározott összeg;

4. *egyéni cég:* az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvényben egyéni cégként meghatározott jogalany;

5.[3]

6.[4] *ellenőrzött külföldi társaság:* a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. tv.) 4. § 11. pontja szerinti társaság, azzal, hogy a feltételezett magyarországi adókötelezettség számításánál a kisvállalati adó szabályait kell alkalmazni;

7. *elszámolásra kiadott előleg:* pénzeszközök átadása természetes személynek abból a célból, hogy a természetes személy az adózó nevében terméket szerezzen be vagy szolgáltatást vegyen igénybe, illetve ezek hiányában szolgáltassa vissza az adózónak az átvett pénzeszközt;

8.[5]

9. *kapcsolt vállalkozás:* a Tao. tv. 4. § 23. pontja szerinti vállalkozás;

10.[6]

11.[7]

12.[8]

13.[9]

14. *külföldi személy:* a Tao. tv. 4. § 27. pontja szerinti személy;

15. *külföldi vállalkozó:* a külföldi személy, illetve az üzletvezetés helye alapján külföldi illetőségű személy vagy szervezet, ha belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet, feltéve, hogy az üzletvezetésének helyére tekintettel nem tekinthető belföldi illetőségű adózónak;

16. *szokásos piaci ár:* az az ellenérték, amelyet független felek összehasonlítható körülmények között egymás közötti szerződésükben vagy megállapodásukban érvényesítenek vagy érvényesíthetnének;

17. *telephely:* a Tao. tv. 4. § 33. pontja szerinti hely;

18. *üzletvezetés helye:* a Tao. tv. 4. § 35. pontja szerinti hely;

19.[10] *kedvezményezett foglalkoztatott:* az a személy, aki után a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szocho. tv.)

a) 10. §-a szerinti adókedvezmény;

b) 11. §-a szerinti adókedvezmény;

c) 12. §-a szerinti adókedvezmény;

d) 13. § (1) bekezdés *a)* és *c)* pontja szerinti adókedvezmény;

e)[11] 15. § (1) bekezdés szerinti adókedvezmény;

f)[12]

---

1 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 24. § (1). Hatályos: 2023. I. 1-től.
2 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 28. § (1). Módosította: 2019. évi C. törvény 12. § a).
3 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
4 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 45. § (1). Hatályos: 2018. XI. 24-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
10 Megállapította: 2018. évi LII. törvény 40. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
11 Módosította: 2023. évi LXXXIII. törvény 29. § a).
12 Hatályon kívül helyezte: 2023. évi LXXXIII. törvény 29. § b). Hatálytalan: 2024. I. 1-től.

g) 16. §-a szerinti adókedvezmény
igénybe vehető, azzal, hogy a *d)* pont alkalmazásában foglalkoztatott alatt kell érteni a tagot is;

20.[1] *kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény:*

a) a 19. pont *a)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér 50 százaléka;

b)[2] a 19. pont *b)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér a foglalkoztatás első évében, továbbá személyenként bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás ezt követő további hat hónapjában;

c)[3] a 19. pont *c)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér a foglalkoztatás első három évében, továbbá személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében;

d) a 19. pont *d)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a foglalkoztatott után megállapított Szocho. tv. szerinti adóalap, de havonta legfeljebb a minimálbér kétszerese;

e)[4] a 19. pont *e)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér kétszerese;

f)[5]

g) a 19. pont *g)* alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként havonta a kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségeként elszámolt bérköltség 50 százaléka;

21.[6]

22.[7]

23.[8] *pénztár mentesített értéke:* a tárgyévi összes bevétel 5 százaléka, de legalább 1 millió forint vagy az adóalanyiság első évének nyitó mérlegében a pénztár kimutatott értéke (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét); a kisvállalati adózásra 2016. december 31-ig áttért adózónál a tárgyévi összes bevétel 5 százaléka, de legalább 1 millió forint vagy a 2017. év nyitó mérlegében a pénztár kimutatott értéke (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét);

24.[9]

II. Fejezet[10]

1–10.[11]

3–14. §[12]

1 Megállapította: 2018. évi LII. törvény 40. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Megállapította: 2024. évi LV. törvény 28. §. Hatályos: 2025. I. 1-től.
3 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 24. § (2). Hatályos: 2023. I. 1-től.
4 Megállapította: 2023. évi LXXXIII. törvény 26. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2023. évi LXXXIII. törvény 29. § c). Hatálytalan: 2024. I. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi LII. törvény 41. § 12. Hatálytalan: 2019. I. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
8 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 28. § (6). Módosította: 2025. évi LXXXIII. törvény 14. § a).
9 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § d). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
10 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § e). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
11 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § e). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
12 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § e). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.

III. Fejezet

A KISVÁLLALATI ADÓ

11. Számviteli alapelvek

15. §[1] (1) A III. Fejezetet az Szt. rendelkezéseire figyelemmel, azokkal összhangban kell értelmezni. Az Szt. előírásaitól a megbízható és valós összkép biztosítása érdekében történő eltérés nem eredményezheti az adókötelezettség változását.

(2) A kisvállalati adó alanya – a fiókteleppel nem rendelkező külföldi vállalkozót és a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy kivételével – az Szt. hatálya alá tartozik.

(3) A fiókteleppel nem rendelkező külföldi vállalkozó és a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az Art. bizonylatokra, könyvvezetésre és nyilvántartásra előírt kötelezettségeit az Szt. előírásai szerint, a kettős könyvvitelt vezető vállalkozókra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával teljesíti.

12. Az adó alanya

16. § (1) A kisvállalati adó alanya az

a) az egyéni cég,
b) a közkereseti társaság,
c) a betéti társaság,
d) a korlátolt felelősségű társaság,
e) a zártkörűen működő részvénytársaság,
f) a szövetkezet és a lakásszövetkezet,
g) az erdőbirtokossági társulat,
h) a végrehajtó iroda,
i) az ügyvédi iroda és a közjegyzői iroda,
j) a szabadalmi ügyvivői iroda,
k) a külföldi vállalkozó,
l) a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy,

amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény III. Fejezetének rendelkezései szerint teljesíti.

(2)[2] Az (1) bekezdésben meghatározott személy az adóévre akkor választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást, ha

a)[3] az átlagos statisztikai állományi létszáma az adóévet megelőző adóévben várhatóan nem haladja meg az 100 főt;

b)[4] az adóévet megelőző adóévben elszámolandó bevétele várhatóan nem haladja meg a 6 milliárd forintot, 12 hónapnál rövidebb adóév esetén a 6 milliárd forint időarányos részét;

c) az adóévet megelőző két naptári évben adószámát az állami adó- és vámhatóság véglegesen nem törölte;

d) üzleti évének mérlegforduló napja december 31.;

---

1 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 25. §. Hatályos: 2023. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 47. §. Hatályos: 2018. XII. 1-től.
3 Módosította: 2025. évi LXXXIV. törvény 13. § a).
4 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 18. § (1). Módosította: 2025. évi LXXXIV. törvény 13. § b).

e)[1] az adóévet megelőző adóévéről készítendő beszámolójában a mérlegfőösszege várhatóan nem haladja meg a 6 milliárd forintot;

f)[2] ellenőrzött külföldi társasággal az adóévet megelőző adóévben nem rendelkezik;

g)[3] az adóévet megelőző adóévben a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés ny) pontja, illetve 8. § (1) bekezdés *j)* pontja alkalmazásával társasági adóalap módosítást várhatóan nem kell végrehajtania.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott állományi létszám és bevételi határok számítása során a kapcsolt vállalkozások átlagos statisztikai állományi létszámát és bevételét együttesen, az utolsó beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján kell figyelembe venni.

17. § (1) Az adóalany adókötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a belföldről és külföldről származó jövedelemre egyaránt kiterjed.

(2) A külföldi vállalkozó adókötelezettsége a belföldi telephelyen végzett vállalkozási tevékenységből származó jövedelmére terjed ki.

18. § Az adóalany nem határozhatja el mérlegforduló napjának megváltoztatását, továbbá számviteli beszámolóját csak forintban állíthatja össze.

18/A. §[4]

13. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése

19. § (1)[5] A kisvállalati adó szerinti adóalanyiság – a (8a) bekezdésben foglaltak kivételével – a választás állami adó- és vámhatósághoz történő bejelentését követő hónap első napjával jön létre. A bejelentést az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton lehet megtenni. A kisvállalati adóalanyiság keletkezése napjával önálló üzleti év kezdődik. Az üzleti év kezdetét megelőző nappal mint mérlegfordulónappal üzleti év zárul, mely üzleti évről az adóalanynak az Szt. általános szabályai szerint beszámolót kell készítenie, és az elkészített beszámolót letétbe kell helyeznie, közzé kell tennie.

(2)[6] A kisvállalati adó szerinti adóalanyiság – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – azon adóév utolsó napjáig áll fenn, amely adóévben az adóalany az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenti az állami adó- és vámhatósághoz, hogy adókötelezettségeit nem e törvény szabályai szerint teljesíti. A bejelentést legkorábban az adóév december 1-jétől, legkésőbb az adóév december 20-áig lehet megtenni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(3)[7] Az (1) bekezdés szerinti választás állami adó- és vámhatósághoz történő bejelentése a bejelentés megtételének napjától számított 30 napon belül az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton visszavonható, azzal, hogy a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. A bejelentés visszavonása esetén a kisvállalati adóalanyiság nem jön létre.

(4)[8] Nem jogszerű az (1) bekezdés szerinti bejelentés, ha a bejelentés napján az adózónak az állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása meghaladja az 1 millió forintot.

(5) A kisvállalati adóalanyiság megszűnik

a)[9] a 12 milliárd forintos bevételi értékhatár negyedév első napján történő meghaladása esetén, a túllépést megelőző nappal;

---

1 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 18. § (2). Módosította: 2025. évi LXXXIV. törvény 13. § c).
2 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 10. §. Hatályos: 2019. VIII. 23-tól.
3 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 26. §. Hatályos: 2023. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XLV. törvény 30. § a). Hatálytalan: 2023. I. 1-től.
5 Megállapította: 2024. évi LV. törvény 29. § (1). Hatályos: 2024. XI. 29-től.
6 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 54. § (2). Módosította: 2018. évi XLI. törvény 54. § 7.
7 Megállapította: 2013. évi XXXVII. törvény 60. § (5). Módosította: 2018. évi XLI. törvény 54. § 7.
8 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 49. §. Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
9 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 19. § (1). Módosította: 2025. évi LXXXIV. törvény 13. § d).

b)[1] a végelszámolás, a felszámolás, a kényszertörlési eljárás kezdő időpontját megelőző nappal;

c)[2] ha az adóalany végelszámolási vagy felszámolási eljárás nélkül szűnik meg, a megszűnés napjával;

d)[3] a (8a) bekezdésben foglaltak kivételével az adóalany egyesülése, szétválása napját megelőző nappal;

e)[4] az állami adó- és vámhatóság határozata véglegessé válásának napját megelőző hónap utolsó napjával, ha az adóalany terhére az állami adó- és vámhatóság számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettség elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért véglegessé vált döntéssel mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapított meg;

f)[5] az adóalany adószámának alkalmazását törlő határozat véglegessé válásának hónapját megelőző hónap utolsó napjával;

g)[6] az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válásának napját magában foglaló negyedév utolsó napjával, ha az adóalany állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja az 1 millió forintot, azzal, hogy az állami adóhatóság visszavonja az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozatát, ha az adóalany az adótartozását az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válásáig megfizeti;

h)[7] a létszámváltozás hónapjának utolsó napjával, ha a létszámnövekedés miatt az adóalany átlagos statisztikai állományi létszáma meghaladta a 200 főt;

i)[8] a Tao. tv. szerinti kedvezményezett eszközátruházás vagy kedvezményezett részesedéscsere esetén az eszközátruházás vagy részesedéscsere napját megelőző napon;

j)[9] az üzleti év mérlegfordulónapjának megváltoztatása esetén a választott mérlegfordulónappal;

k)[10] ha az adózó ellenőrzött külföldi társasággal rendelkezik, annak az adóévnek az első napját megelőző nappal, amely adóévben a külföldi vállalkozónak nem minősülő külföldi személy vagy külföldi telephely ellenőrzött külföldi társaságnak minősül;

l)[11] ha az adózónak az adóévben a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés ny) pontja, illetve 8. § (1) bekezdés *j)* pontja alkalmazásával társasági adóalap módosítást kellene végrehajtania, az adóév első napját megelőző nappal;

m)[12] ha az adózónak az adóévben a Tao. tv. 16/A. §-a, illetve 16/B. §-a alkalmazásával társasági adóalap módosítást kellene végrehajtania, az adóév első napját megelőző nappal;

n)[13] ha a zártkörűen működő részvénytársaság működési formája nyilvánosan működő részvénytársasággá változik, a formaváltás napját megelőző nappal.

---

1 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 65. § 2.
2 Módosította: 2012. évi CLXXVIII. törvény 65. § 3.
3 Megállapította: 2024. évi LV. törvény 29. § (2). Hatályos: 2024. XI. 29-től.
4 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 27. § (1). Hatályos: 2023. I. 1-től.
5 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 50. § (2). Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
6 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 19. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
7 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 31. §. Módosította: 2025. évi LXXXIV. törvény 13. § e).
8 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 50. § (3). Hatályos: 2019. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2018. évi XLI. törvény 50. § (4). Hatályos: 2019. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 47. § (1). Hatályos: 2019. I. 1-től.
11 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 27. § (2). Hatályos: 2023. I. 1-től.
12 Beiktatta: 2022. évi XLV. törvény 27. § (3). Hatályos: 2023. I. 1-től.
13 Beiktatta: 2023. évi LXXXIII. törvény 27. § (1). Hatályos: 2023. XII. 1-től.

(6)[1] Nem szűnik meg az egyéni cég adóalanyisága, ha a tag halála esetén özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse (örökösei), illetve a tag cselekvőképtelenségét vagy cselekvőképességének korlátozását kimondó bírósági határozat esetén a tag nevében és javára eljárva törvényes képviselője az egyéni cég tagjává válik, és az e törvény szerinti adóalanyiságot választja. Választását az ok bekövetkeztétől számított harminc napon belül jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak.

(7)[2] Az adóalanyiság (5) bekezdésben meghatározott megszűnése napjával mint mérlegfordulónappal önálló üzleti év zárul. Az üzleti évről az adóalanynak az Szt. általános szabályai szerint beszámolót kell készítenie, és az elkészített beszámolót letétbe kell helyeznie, közzé kell tennie.

(8)[3] Az adóalanyiság megszűnésétől számított 24 hónapban – figyelemmel a (8a) bekezdésben foglaltakra – az adóalanyiság ismételten nem választható.

(8a)[4] Amennyiben az adóalanyiság könyv szerinti értéken megvalósított egyesülés, szétválás miatt szűnik meg, az egyesüléssel, szétválással érintett adózó az egyesülés, szétválás napját követő 15 napon belül az állami adó- és vámhatósághoz megtett bejelentéssel, az adóalanyiság keletkezésére vonatkozó feltételek betartásával ismételten választhatja az adóalanyiságot. Ez esetben az adóalanyiság az egyesülés, szétválás napján jön létre.

(9)[5] A tevékenységét év közben kezdő vállalkozás bejelentését az állami adó- és vámhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesíti. Az (1) bekezdéstől eltérően a tevékenységét év közben kezdő vállalkozás adóalanyisága a létesítő okirata közokiratba foglalásának, ellenjegyzésének napján kezdődik, ha vállalkozási tevékenységét a cégnyilvántartásba történő bejegyzése előtt megkezdheti, az első jognyilatkozat megtételének napján, ha belföldi illetősége az üzletvezetés helyére tekintettel keletkezik, más esetben az állami adó- és vámhatósághoz történő bejelentkezése napjával. Amennyiben a tevékenységét év közben kezdő vállalkozás az állami adó- és vámhatósághoz való bejelentkezését nem elektronikus úton teljesíti, úgy az (1) bekezdés szerinti bejelentését is azonos formában teheti meg.

14. A kisvállalati adó alapja

20. §[6] (1) A kisvállalati adó alapja a (2)–(7) bekezdésre figyelemmel:

a) a (3)–(5) bekezdés szerinti tételek egyenlegének

b) a személyi jellegű kifizetésekkel

növelt összege, de legalább a *b)* pont szerinti összeg.

(2)[7] E fejezet alkalmazásában személyi jellegű kifizetésnek minősül

a)[8] azon személyi jellegű ráfordítás, a felszolgálási díj kivételével, amely a Tbj. szerint járulékalapot képez az adóévben,

b)[9] az *a)* ponttól eltérően tag esetén a Tbj. 4. § 14. pont 14.2. alpontja szerinti minimálbér 100%-a, ha a tagra jutó személyi jellegű ráfordítás ennél alacsonyabb, azzal, hogy nem kell figyelembe venni a minimálbér 100%-át arra az időszakra vonatkozóan, amelyre a tagnak nem keletkezik a Tbj. 39. §-a szerinti járulékalap utáni járulékfizetési kötelezettsége,

c) a Szocho. tv. 1. § (4) bekezdés *a)* pontja szerinti béren kívüli juttatás,

d) a Szocho. tv. 1. § (4) bekezdés *b)* pontja szerinti béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatás.

---

1 Módosította: 2013. évi CC. törvény 54. § d), 2018. évi XLI. törvény 54. § 8.
2 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 47. § (2). Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2023. évi LXXXIII. törvény 27. § (2). Hatályos: 2023. XII. 1-től.
4 Megállapította: 2024. évi LV. törvény 29. § (3). Hatályos: 2024. XI. 29-től.
5 Megállapította: 2016. évi CXXV. törvény 58. § (3). Módosította: 2018. évi XLI. törvény 54. § 9.
6 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 32. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
7 Megállapította: 2018. évi LII. törvény 40. § (3). Hatályos: 2019. I. 1-től.
8 Módosította: 2026. évi XIV. törvény 64. §.
9 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 28. §. Módosította: 2025. évi LXXXIV. törvény 13. § f).

(2a)[1] A (2) bekezdés alkalmazásában nem minősül személyi jellegű kifizetésnek a kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény éves összege.

(2b)[2] A (2) bekezdés alkalmazásában tagnak a Tbj. szerinti társas vállalkozó minősül.

(3) Az adóalap megállapításakor növelő tételként kell figyelembe venni:

a) a tőkekivonás (különösen a jegyzett tőke leszállítás) cégbírósági bejegyzésére tekintettel az adóévben a saját tőke csökkenéseként elszámolt összeget,

b) az adóévben jóváhagyott fizetendő osztalék összegét (ide nem értve a kisvállalati adóalanyiságot megelőző adóévek adózott eredménye és eredménytartaléka terhére a kisvállalati adóalanyiság időszakában jóváhagyásra kerülő osztalékot),

c)[3] a pénztár értékének (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét) tárgyévi növekményét, de legfeljebb a pénztár tárgyévi mérlegben kimutatott értékének (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét) a mentesített értéket meghaladó részét,

d) a Tao. tv. 3. számú melléklet *A)* részében meghatározott, a nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségeket, ráfordításokat,

e) az adóalanyiság időszakában bármely időszakra megállapított és megfizetett bírság, pótlék összegét,

f) a behajthatatlannak nem minősülő követelés elengedése esetén az elengedett követelés összegét, kivéve ha

1. a követelés elengedése magánszemély javára történik, vagy

2. az adózó olyan külföldi személlyel vagy magánszemélynek nem minősülő belföldi személlyel szemben fennálló követelését engedi el, amellyel kapcsolt vállalkozási viszonyban nem áll.

(4) Az adóalap megállapításakor csökkentő tételként kell figyelembe venni:

a) a tőkebevonás (különösen a jegyzett tőke emelés) cégbírósági bejegyzésére tekintettel az adóévben a saját tőke növekedéseként elszámolt összeget,

b)[4] a kapott (járó) osztalék címén az adóévben elszámolt, a külföldön megfizetett (fizetendő) adó összegével csökkentett bevétel összegét, feltéve, hogy annak összegét az osztalékot megállapító társaság (ideértve a kezelt vagyont) nem számolja el az adózás előtti eredmény terhére ráfordításként,

c)[5] a pénztár értékének (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét) tárgyévi csökkenését, de legfeljebb a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét) a mentesített értéket meghaladó részét; a kisvállalati adóalanyiság megszűnésének adóévében a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének (ide nem értve az elektronikus pénzeszközök értékét) és mentesített értékének pozitív különbözetét,

d)[6]

(5)[7] Amennyiben az adózó kapcsolt vállalkozásával kötött szerződésében, megállapodásában olyan ellenértéket (ügyleti értéket) határoz meg, amely nem felel meg a szokásos piaci árnak, – az (1)–(4) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – az adóalapot a szokásos piaci ár és az ügyleti érték különbségével úgy módosítja, hogy az olyan adóalapnak feleljen meg, mint ha független vállalkozással kötött volna szerződést, megállapodást, feltéve, hogy a szerződés, megállapodás alapján az adóévben teljesítés történt. A szokásos piaci árat a Tao. tv. 18. § (2) bekezdésében meghatározott módszer szerint, a Tao. tv. 18. § (9), (11) és (12) bekezdésében foglalt rendelkezések figyelembevételével kell megállapítani.

---

1 Beiktatta: 2018. évi LII. törvény 40. § (4). Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 164. § (2).
2 Beiktatta: 2018. évi LII. törvény 40. § (4). Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Módosította: 2025. évi LXXXIII. törvény 14. § b), c).
4 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 51. §. Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 12. § 2.
5 Módosította: 2025. évi LXXXIII. törvény 14. § c), d).
6 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XLV. törvény 30. § b). Hatálytalan: 2023. I. 1-től.
7 Megállapította: 2018. évi LXXXII. törvény 48. §. Módosította: 2022. évi XXIV. törvény 119. §.

(6)[1] Ha a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított egyenleg bármely adóévben negatív, ez az összeg a következő adóévekben – a (6a) és a (7) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – csökkenti a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított pozitív egyenleget a kisvállalati adó alapja meghatározásakor, feltéve, hogy a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított negatív egyenleg a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett (a továbbiakban: elhatárolt veszteség).

(6a)[2] A kisvállalati adó alanya elhatárolt veszteségként veheti figyelembe

a) az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka előtt, a társasági adóalanyiság alatt keletkezett negatív társasági adóalapjának azt a részét, amelyet a társasági adóalap vagy a kisvállalati adóalap meghatározásakor csökkentésként még nem vett figyelembe,

b) a 2017. adóévet megelőző adóévekben keletkezett negatív korrigált pénzforgalmi szemléletű eredménynek azt a részét, amelyet a kisvállalati adóalap meghatározásakor csökkentésként még nem vett figyelembe.

(7)[3] Az (1) bekezdéstől függetlenül, a személyi jellegű kifizetések terhére is csökkenti az adóév és a következő adóévek adóalapját a beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközzel (beruházással), szellemi termékkel, kísérleti fejlesztés aktivált értékével kapcsolatos adóévi kifizetések összegéig a korábbi évek elhatárolt veszteségének a (3)–(5) bekezdés szerinti tárgyévi negatív egyenleggel növelt összege, függetlenül attól, hogy az érintett eszközt (eszközöket) rendeltetésszerűen használatba vették-e az adóévben. Az adózó által az adóévi adóalap csökkentéseként felhasznált adóévi negatív egyenleg a (6) bekezdéstől eltérően nem csökkenti a következő adóévek pozitív adóalapját.

(8)[4] A 19. § (8a) bekezdés szerinti egyesüléssel, szétválással érintett adózó a vagyonmérleg szerinti részesedés arányában jogosult a még fel nem használt elhatárolt veszteség és a (7) bekezdés szerinti kedvezmény továbbvitelére.

15. Az adó mértéke

21. § (1)[5] Az adó mértéke az adó alapjának 10 százaléka.[6]

(2) A kisvállalati adó adóalanya mentesül:

a)[7] a társasági adó és

b)[8] a szociális hozzájárulási adó

c)[9]

bevallása és megfizetése alól.

16. A kisvállalati adó bevallása

22. § (1) Az adóalany a kisvállalati adó alapját és az adót adóévenként megállapítja és az adóévet követő év május 31-ig bevallja.

(2) Az adóév a naptári év.

(3) Ha az adóalanyiság év közben szűnt meg – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – a bevallást az adóalanyiság megszűnésének hónapját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell benyújtani.

---

1 Megállapította: 2017. évi CLVII. törvény 2. § (1). Hatályos: 2017. XI. 24-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CLVII. törvény 2. § (2). Hatályos: 2017. XI. 24-től.
3 Megállapította: 2017. évi CLVII. törvény 2. § (3). Hatályos: 2017. XI. 24-től.
4 Beiktatta: 2023. évi LXXXIII. törvény 28. §. Hatályos: 2023. XII. 1-től.
5 Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 31. § 2., 32. § 2., 2019. évi LXXIII. törvény 43. § 1., 2020. évi XLVI. törvény 9. § b), 2021. évi CXXXI. törvény 6. § b).
6 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 23. § (2).
7 Módosította: 2021. évi LXXXIII. törvény 50. §.
8 Módosította: 2021. évi LXXXIII. törvény 51. § b).
9 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi LXXXIII. törvény 51. § c). Hatálytalan: 2022. I. 1-től.

(4) Ha az adózó az adóévre vonatkozó beszámoló készítésére az adóévről készítendő bevallás határidejéig nem kötelezett, a fizetendő adót az adóév utolsó napjára készített könyvviteli zárlat alapján állapítja meg. A külföldi vállalkozó a kisvállalati adó alapját valamennyi belföldi telephelyére együttesen (kivéve a fióktelepet), míg belföldi fióktelepére fióktelepenként külön-külön állapítja meg.

17. Az adóelőleg és az adó megfizetése

23. §[1] (1) Az adózó az adóelőleg megállapítási, bevallási és fizetési kötelezettségének negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20-áig tesz eleget.

(2)[2] Az adóelőleg összege[3]

a)[4] az adóelőleg-megállapítási időszakban az adóalany által fizetendő, e törvény 20. § (2)–(2b) bekezdése szerint meghatározott személyi jellegű kifizetések összege, és

b)[5] az adóelőleg-megállapítási időszakban jóváhagyott fizetendő osztalék (ide nem értve a kisvállalati adóalanyiságot megelőző adóévek adózott eredménye és eredménytartaléka terhére a kisvállalati adóalanyiság időszakában jóváhagyásra kerülő osztalékot), csökkentve az adóelőleg-megállapítási időszakban bevételként elszámolt, a külföldön megfizetett (fizetendő) adó összegét nem tartalmazó osztalék összegével, feltéve, hogy annak összegét az osztalékot megállapító társaság (ideértve a kezelt vagyont) nem számolja el az adózás előtti eredmény terhére ráfordításként együttes összegének a 10 százaléka.[6]

(3) Az adóalany az adóévre e törvény szerint megállapított adót – az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával – a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévre már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított adó összegét, a különbözetet az adóalany bevallásában, a bevallás beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.

18. A kettős adóztatás elkerülése

24. §[7] (1)[8] A 20. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti egyenleget csökkenti a külföldön adóztatható, 20. § (4) bekezdés *b)* pontja szerinti osztaléknak nem minősülő jövedelem külföldön megfizetett (fizetendő) adóval csökkentett része, amennyiben nemzetközi szerződés a jövedelem belföldi adózás alóli mentesítéséről rendelkezik.

(2)[9] Külföldön adóztatható, a 20. § (4) bekezdés *b)* pontja szerinti osztaléknak nem minősülő jövedelem esetén a 20. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti egyenleget csökkenti a külföldön megfizetett (fizetendő) adó és a kisvállalati adó 21. §-ban meghatározott mértékének hányadosával számított jövedelem, de legfeljebb a külföldön adóztatható jövedelem külföldön megfizetett adóval csökkenthető része, amennyiben e jövedelem nem tartozik nemzetközi szerződés hatálya alá vagy a nemzetközi szerződés az adó beszámításáról rendelkezik.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 33. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Módosította: 2016. évi CLXXXII. törvény 32. § 3., 2019. évi LXXIII. törvény 43. § 2., 2020. évi XLVI. törvény 9. § c).
3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 140/2020. (IV. 21.) Korm. rendelet 23. § (3).
4 Megállapította: 2018. évi LII. törvény 40. § (5). Hatályos: 2019. I. 1-től.
5 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 12. § 3.
6 Módosította: 2021. évi CXXXI. törvény 6. § c).
7 Megállapította: 2018. évi XLI. törvény 52. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
8 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 12. § 4.
9 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 12. § 5.

(3)[1] Az (1)–(2) és (5) bekezdés alkalmazásakor a külföldön adóztatható jövedelem megállapításánál figyelembe kell venni az e bevétel megszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető költségeket, ráfordításokat, a 20. § (2)–(7) bekezdései szerinti módosító tételeket. A külföldről származó árbevétel és bevétel összegének az összes árbevétel és bevétel összegéhez viszonyított arányában kell megosztani a külföldről származó jövedelem megszerzéséhez közvetlenül hozzá nem rendelhető – de nem a kizárólag belföldről származó jövedelemhez felmerült – költségeket, ráfordításokat, a 20. § (2)–(7) bekezdése szerinti módosító tételeket.

(4) Nem minősül a 20. § (2)–(2b) bekezdése szerinti személyi jellegű kifizetésnek a nemzetközi szerződés alapján külföldön adóztatható kifizetés.

(5)[2] Az (1)–(2) bekezdéstől eltérően a 20. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti egyenleget csökkenti az adózó külföldi telephelyének betudható jövedelem külföldön megfizetett (fizetendő) adóval csökkentett része.

IV. Fejezet

EGYES ADÓKRA, SZÁMVITELI KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

19. Személyi jövedelemadó

25. §[3]

26. §[4]

20. Társasági adó

27. §[5] A társasági adó alanya a Tao. tv.-nek a jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit – a 28. §-ban meghatározott eltéréssel – alkalmazza, ha az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévekben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti.

28. § (1) Az adózó választása szerint nem alkalmazza a Tao. tv. 8. § (1) bekezdése *u)* és *v)* pontjaiban, 7. § (15) bekezdésében, 16. § (1) bekezdés *b)* pontjában, 16. § (1) bekezdés *c)* pont *cf)* és *ch)* alpontjában, 16. § (16) bekezdés *a)–d)* pontjában és – a 2010. június 30-án hatályos – 19. § (5) bekezdésében foglaltakat, ha e törvény szerinti adóalanyisága időszaka alatt a Tao. tv. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelné az adózás előtti eredmény növelésének, illetve az adó megfizetésének kötelezettsége. Az az adózó, aki e bekezdés szerinti lehetőséggel élt, de a feltételeknek nem felel meg, a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó esemény évéről benyújtott bevallásában vallja be.

(2) Az a társasági adóalany, amely az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti, a bejelentés adóévére vonatkozó társaságiadó-bevallásában adóelőleget nem vall be és a bejelentést követő adóévre társaságiadó-előleget nem fizet, ha azonban az adóévre vonatkozó bejelentését jogszerűen nem tehette volna meg, nem mentesül az adóelőleg-fizetés elmulasztásának jogkövetkezményei alól.

(3) A Tao. tv. 22/A. § (5) bekezdésében meghatározott esetben az e törvényben meghatározott adóalany a visszafizetendő társasági adókedvezményt az adókötelezettség keletkezését kiváltó esemény évéről benyújtott bevallásában vallja be.

---

1 Módosította: 2019. évi LXXII. törvény 12. § 6.
2 Beiktatta: 2019. évi LXXII. törvény 11. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § f). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XIII. törvény 26. § f). Hatálytalan: 2022. IX. 1-től.
5 Megállapította: 2013. évi XXXVII. törvény 60. § (8). Hatályos: 2013. IV. 21-től.

(4)[1] Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a társasági adó alapjánál értékcsökkenési leírást nem érvényesíthet.

(4a)[2] Az adózó a kisvállalati adóalanyiság megszűnésére tekintettel – kivéve, ha a 19. § (8a) bekezdés alapján ismételten a kisvállalati adóalanyiságot választja – megállapítja azon nyereség, veszteség összegét, amely a kisvállalati adóalanyiság időszakához kapcsolódik, és amelyre a kisvállalati adózás hatálya alatt a 20. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján adófizetési kötelezettség nem vonatkozott, amelyet csökkent a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószágnak, tárgyi eszköznek a kisvállalati adóalanyiság megszűnése időpontjában fennálló könyv szerinti értéke és a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt keletkezett, még fel nem használt elhatárolt veszteség összege, valamint a megfizetett (fizetendő) kisvállalati adó összege.

(4b)[3] Amennyiben a (4a) bekezdés szerinti összeg pozitív, akkor az adózó – erre irányuló választása alapján – az eredménytartalék terhére ezzel az összeggel azonos összegű lekötött tartalékot képez. Az így képzett lekötött tartalék felhasználásával és feloldásával összefüggésben – a társasági adóalanyiság időszaka alatt – a fejlesztési tartalékra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy a lekötött tartalékba átvezetett összeggel az adózás előtti eredmény nem csökkenthető, továbbá, hogy a nem beruházási célra történő feloldás esetén késedelmi pótlékot nem kell érvényesíteni.

(4c)[4] Amennyiben a (4a) bekezdés szerinti összeg negatív, akkor azt a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követően a társasági adó alanya a társasági adóalanyiságának létrejötte adóévét követő 5 adóéven belül elhatárolt veszteségként figyelembe veheti.

(4d)[5] Ha az adózó választása szerint a (4a) bekezdésben meghatározott pozitív összegre a (4b) bekezdés szerinti lekötött tartalékot nem képzi meg, akkor ezen összegre a kisvállalati adóalanyiság utolsó napján hatályos, a Tao. tv. 19. §-a szerinti adókulccsal az adót megállapítja, a kisvállalati adóalanyiság megszűnésére tekintettel készített bevallásában bevallja és a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(4e)[6] Az adózó a (4a)–(4c) bekezdésre vonatkozóan külön nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a (4a), (4b) és (4c) bekezdés szerinti összegek megállapításához szükséges adatokat.

(5)[7] Az adózó választása szerint nem alkalmazza a Tao. tv. 16. § (1) bekezdés *c)* pont *ca)* alpontjában foglaltakat.

(6)[8]

(7) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszakában lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó a Tao. tv. rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

(8)[9] A kisvállalati adóalanyiság előtt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) számított nyilvántartási értéke az e törvény szerinti adóalanyiságot megelőző utolsó adóévben meghatározott Tao. tv. 4. § 31/a. pontja szerinti számított nyilvántartási érték, csökkentve a kisvállalati adóalanyiság időszakában elszámolt számviteli értékcsökkenés összegével.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 34. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 20. § (1). Módosította: 2025. évi LIV. törvény 25. §.
3 Megállapította: 2020. évi CXVIII. törvény 20. § (1). Hatályos: 2021. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 20. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 20. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2020. évi CXVIII. törvény 20. § (2). Hatályos: 2021. I. 1-től.
7 A 2012. évi CCVIII. törvény 54. § (11) szerinti szöveggel lép hatályba.
8 Nem lép hatályba a 2012. évi CCVIII. törvény 55. § alapján.
9 Megállapította: 2016. évi LXVI. törvény 34. § (3). Hatályos: 2017. I. 1-től.

(9)[1] E törvénynek az egyes törvényeknek a központi költségvetésről szóló törvény megalapozásával összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló 2012. évi CCVIII. törvénnyel megállapított 19. § (3) bekezdését az egyes törvényeknek a központi költségvetésről szóló törvény megalapozásával összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló 2012. évi CCVIII. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő bejelentésekre is alkalmazni kell.

(10)[2] Az adózó 27. § szerinti jogutód nélküli megszűnése esetén a bevallás benyújtásának határideje a megszűnés hónapját követő ötödik hónap utolsó napja.

(11)[3] A társasági adó hatálya alól a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá bejelentkező adóalanyok esetében a 2. § 12. pontjában foglaltaktól eltérően nem kell a kisadózó vállalkozás bevételének tekinteni azt a bevételt, amelyet a Tao. tv. alapján a társasági adó alapjának kell tekinteni. E bevételeket a kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartásában fel kell tüntetni azzal a külön bejegyzéssel, hogy e bevételek a társasági adó alapját képezik.

(12)[4] A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alól a társasági adó hatálya alá áttért adózó a társaságiadó-alap megállapításakor az adózás előtti eredményét úgy módosítja, hogy ne tartalmazza azt az adózás előtti eredményben elszámolt összeget, amelyet az adózó a kisadózó vállalkozás bevételeként már figyelembe vett, vagy amely költségként, ráfordításként e bevételhez tartozik.

(13)[5] A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alól a társasági adó hatálya alá áttért adózó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága előtt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján a társasági adó alapjánál döntése szerint folytathatja az értékcsökkenési leírást azzal, hogy ezen eszközök Tao. tv. 4. § 31/a. pontja szerinti számított nyilvántartási értékét úgy határozza meg, mintha a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság alatt a társasági adó alanya lett volna. A (8) bekezdéstől eltérően e szabályt kell alkalmazni a kisvállalati adóalanyiság adóévei tekintetében, amennyiben a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot kisvállalati adóalanyiság is megelőzte.

(14)[6] A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alól a társasági adó hatálya alá áttérő adózó esetében a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága időszakának minden 12 hónapjában 20–20 százalékot, 12 hónapnál rövidebb időszak esetén annak időarányos részét elszámoltnak kell tekinteni.

20/A.[7]

28/A. §[8]

21. Számviteli kötelezettségek

29. § Az Szt. rendelkezéseit nem alkalmazó közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég felszámolása, végelszámolása esetén a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, továbbá a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény szerinti, a felszámolás, a végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal készítendő záróleltárt és zárómérleget az Szt. 2/A. §-ának (4) bekezdése előírásának figyelembevételével készíti el azzal, hogy azt könyvvizsgálóval nem kell ellenőriztetni.

1 A 2012. évi CCVIII. törvény 54. § (13) szerinti szöveggel lép hatályba.
2 Beiktatta: 2013. évi XXXVII. törvény 60. § (9). Hatályos: 2013. IV. 21-től.
3 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 49. §. Hatályos: 2018. XI. 24-től.
4 Beiktatta: 2022. évi XIII. törvény 25. §. Hatályos: 2022. IX. 1-től.
5 Beiktatta: 2022. évi XIII. törvény 25. §. Hatályos: 2022. IX. 1-től.
6 Beiktatta: 2022. évi XIII. törvény 25. §. Hatályos: 2022. IX. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XXIV. törvény 120. §. Hatálytalan: 2022. VII. 28-tól.
8 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XXIV. törvény 120. §. Hatálytalan: 2022. VII. 28-tól.

21/A.[1] Jogharmonizációs rendelkezések

29/A. §[2] (1) Ez a törvény a kisvállalati adóval összefüggésben a következő uniós jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről;

b) a Tanács 2009/133/EK irányelve (2009. október 19.) a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, részleges szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére, valamint az SE-k vagy az SCE-k létesítő okirat szerinti székhelyének a tagállamok közötti áthelyezésére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről;

c) a Tanács 2011/96/EU irányelve (2011. november 30.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről;

d)[3] a Tanács 2016/1164 EU irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról és a Tanács 2017/952 EU irányelve (2017. május 29.) az (EU) 2016/1164 irányelvnek a harmadik országokat érintő hibrid struktúrákból adódó diszkrepanciák tekintetében történő módosításáról.

(2) E törvény a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adóalap-erózió és Nyereség-átcsoportosítás Projekt 4. akciópontja kapcsán publikált jelentés figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. Hatályba léptető rendelkezések

30. § (1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2012. november 1-jén lép hatályba.

(2) A 4. §, a 7. § 2012. december 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1. §–3. §, az 5. §, a 6. §, a 8. §–15. §, a 17. §, a 18. § és a 20. §–29. §, 31. §–34. § 2013. január 1-jén lép hatályba.

VI. Fejezet[4]

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK[5]

31. §[6] E törvénynek az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvénnyel megállapított 28. § (10) bekezdésének rendelkezéseit azon adózó alkalmazza, amelynek e törvény szerinti adóalanyisága 2013. január 1-jén vagy ezt követően jön létre.

1 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 50. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 50. §. Hatályos: 2019. I. 1-től.
3 Megállapította: 2022. évi XLV. törvény 29. §. Hatályos: 2023. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2013. évi XXXVII. törvény 60. § (10). Hatályos: 2013. IV. 21-től.
5 Beiktatta: 2013. évi XXXVII. törvény 60. § (10). Hatályos: 2013. IV. 21-től.
6 Megállapította: 2013. évi XXXVII. törvény 60. § (10). Hatályos: 2013. IV. 21-től.

32. §[1] (1) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított, illetve módosított rendelkezéseit a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni a (2)–(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 4. § (2) bekezdését az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

(3) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 13. §, 20. § (1), (2) bekezdés, (4) bekezdés *h)* pont, (5) bekezdés *f)* pont, *g)* pont, *h)* pont, (6) bekezdés *f)* pont, (13) bekezdés *c)* pont, 26. § (2) bekezdés és 28/A. § rendelkezését a 2013. adóévre vonatkozóan is alkalmazni kell.

(4) E törvénynek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CC. törvénnyel megállapított 23. § (5) bekezdés rendelkezését a 2013. adóévre az adózó választása szerint alkalmazza.

(5)[2] Az állami adó- és vámhatóság e törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított módosításairól 2016. november 1-jéig tájékoztatást nyújt az érintett adózónak.

(6)[3]

(7)[4]

(8)[5] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 20. § (3) bekezdés *b)* pontját és 20. § (4) bekezdés *b)* pontját a 2017. adóévi adókötelezettség megállapításakor a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt jóváhagyott, de még be nem folyt vagy ki nem fizetett osztalék összegére is alkalmazni kell.

(9)[6] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 20. § (3) bekezdés *b)* pontja szerint meghatározott módosító tétel összegét csökkenti a 2017. adóévi adókötelezettség megállapításakor a 2017. adóévben jóváhagyott osztalékra tekintettel a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt, 2016. december 31-ig kifizetett osztalékelőleg összege.

(10)[7] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított 20. § (4) bekezdés *b)* pontja szerint meghatározott módosító tétel összegét növeli a 2017. adóévi adókötelezettség megállapításakor a 2017. adóévben jóváhagyott osztalékra tekintettel kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt, 2016. december 31-ig kapott osztalékelőleg összege.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CC. törvény 53. §. Hatályos: 2013. XI. 30-tól.
2 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 35. §. Hatályos: 2016. VI. 16-tól.
3 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XLV. törvény 30. § c). Hatálytalan: 2023. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2022. évi XLV. törvény 30. § c). Hatálytalan: 2023. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 36. §. Hatályos: 2017. I. 01-től.
6 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 36. §. Hatályos: 2017. I. 01-től.
7 Beiktatta: 2016. évi LXVI. törvény 36. §. Hatályos: 2017. I. 01-től.

(11)[1] A 20. § (6a) bekezdésben meghatározott elhatárolt veszteség összegéből az az összeg, amellyel a beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközzel (beruházással), szellemi termékkel, kísérleti fejlesztés aktivált értékével kapcsolatosan teljesített kifizetésekre tekintettel az adózó a 2017. évet megelőzően döntése szerint teljes mértékben csökkenthette az adóalapját, azonban a 2017. évet megelőzően az adóalap csökkentéseként nem vette figyelembe, a 2017. adóévben a 20. § (7) bekezdése alkalmazásában adóévi kifizetésnek minősül.

(12)[2] A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLVII. törvénnyel megállapított 20. § (6), (6a), (7) bekezdése a 2017. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(13)[3] Az ügyvédi iroda a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság választását 2017. december 1-jétől kezdődően jelentheti be.

32/A. §[4] Ahol e törvény csecsemőgondozási díjat említ, azon terhességi-gyermekágyi segélyt kell érteni, ha az ellátásra való jogosultság 2015. január 1-jét megelőzően nyílt meg.

32/B. §[5] Ahol e törvény gyermekgondozást segítő ellátást említ, azon gyermekgondozási segélyt kell érteni, ha az ellátásra való jogosultság 2016. január 1-jét megelőzően nyílt meg.

32/C. §[6] E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított és az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel módosított 2. § 12. pontja és 22. pontja a 2013. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.

32/D. §[7] Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel módosított 2. § 22. pontja a 2016. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.

32/E. §[8] (1) Ha a magánszemély több jogviszonya alapján bejelentett kisadózó, a Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvénnyel megállapított 7. § (1a) bekezdés szerinti feltételnek 2021. január 1-jétől köteles megfelelni. Amennyiben az említett feltétel 2021. január 1-jén nem teljesül, az állami adó- és vámhatóság 2021. január 1-jével – a kisadózó és az érintett kisadózó vállalkozások részére a határozat megküldése mellett – az elsőként bejelentett jogviszony kivételével a többi jogviszony tekintetében törli a magánszemélyt a bejelentett kisadózók köréből.

(2) A 2020. december 31-éig kifizetővel létesített és 2021-ben még fennálló szerződéses jogviszony esetében a Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvénnyel megállapított 13. § (2) bekezdés szerinti tájékoztatást az adózó 2021. január 15-éig teljesíti.

(3) A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 34. § (7) bekezdése szerinti mentesség e törvény 8. § (6) bekezdése szerinti értékhatárt nem csökkenti.

32/F. §[9] A családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvénnyel megállapított 2. § 22. pontja 2019. január 1-jétől alkalmazható.

---

1 Beiktatta: 2017. évi CLVII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2017. XI. 24-től.
2 Beiktatta: 2017. évi CLVII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2017. XI. 24-től.
3 Beiktatta: 2017. évi CLVII. törvény 3. § (3). Hatályos: 2017. XI. 24-től.
4 Beiktatta: 2014. évi CXI. törvény 135. § (5). Hatályos: 2015. I. 1-től.
5 Megállapította: 2015. évi CCXXIII. törvény 87. § (1). Hatályos: 2016. I. 1-től.
6 Megállapította: 2017. évi LXXVII. törvény 39. §. Hatályos: 2017. VI. 20-tól.
7 Beiktatta: 2018. évi LXXXII. törvény 51. §. Hatályos: 2018. XI. 24-től.
8 Beiktatta: 2020. évi LXXVI. törvény 88. §. Hatályos: 2020. VII. 15-től.
9 Beiktatta: 2020. évi CXXIII. törvény 61. §. Hatályos: 2021. I. 1-től.

32/G. §[1] E törvénynek a Magyarország 2023. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2022. évi XXIV. törvénnyel megállapított 20. § (5) bekezdését első alkalommal a 2022. adóévi adókötelezettség megállapítása során kell alkalmazni.

32/H. §[2] E törvénynek az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra tekintettel kihirdetett veszélyhelyzeti rendeletek törvényi szintre emeléséről szóló 2026. évi XIV. törvénnyel módosított 20. § (2) bekezdés *a)* pontja első alkalommal a 2026. adóév esetében alkalmazandó.

33–34. §[3]

---

1 Beiktatta: 2022. évi XXIV. törvény 118. §. Hatályos: 2022. VIII. 26-tól.
2 Beiktatta: 2026. évi XIV. törvény 65. §. Hatályos: 2026. V. 14-től.
3 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2013. I. 2-től.

TARTALOMJEGYZÉK

2012. évi CXLVII. törvény ---- 1
a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról ---- 1
I. Fejezet ---- 1
A TÖRVÉNY HATÁLYA ÉS ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEI ---- 1
II. Fejezet ---- 3
1–10. ---- 3
III. Fejezet ---- 4
A KISVÁLLALATI ADÓ ---- 4
11. Számviteli alapelvek ---- 4
12. Az adó alanya ---- 4
13. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése ---- 5
14. A kisvállalati adó alapja ---- 7
15. Az adó mértéke ---- 9
16. A kisvállalati adó bevallása ---- 9
17. Az adóelőleg és az adó megfizetése ---- 10
18. A kettős adóztatás elkerülése ---- 10
IV. Fejezet ---- 11
EGYES ADÓKRA, SZÁMVITELI KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK ---- 11
19. Személyi jövedelemadó ---- 11
20. Társasági adó ---- 11
20/A. ---- 13
21. Számviteli kötelezettségek ---- 13
21/A. Jogharmonizációs rendelkezések ---- 14
V. Fejezet ---- 14
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 14
22. Hatályba léptető rendelkezések ---- 14
VI. Fejezet ---- 14
ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK ---- 14